

тѣшко да отгледа дѣцата си; неи трѣ-
 бало да гладува и да мързне, да не спи
 по цѣли нощи и да измишлява средства,
 за да са прехрани.

Сиромасите не трѣба ни да умиратъ,
 ни да са раждатъ, защото за тѣхъ никой
 не плаче и никой имъ са не радва! Ко-
 гато въ къщата на Спира Механджията
 произлѣзле двѣ явления, т. е. смърть и
 рождение, то Карловчене не обърнале ни-
 какво внимание на тия произшествия, че-
 гато нищо необикновено са не случило
 въ тоя градецъ, чегато не човѣкъ умрѣлъ
 и не човѣкъ са родилъ между тѣхъ; на-
 пѣриле са само три бабички, единъ ста-
 рецъ, едно момче, което чело псалтирь
 за душата на умрѣлиятъ, и една калугерка
 изъ сопотскиятъ манастирь, която тичала
 ту до родилката, ту до мъртвиятъ, и чѣсто
 са чувалъ нейниятъ пискунестъ гласъ:

— Не плачи, Спировице, не плачи и